

WAT EEN SCHUINSMARCHEERDER

(Der liebestolle Bauer)

Komedie in drie bedrijven

door

PETER HINRICHSEN

vertaling

J. Silkens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT EEN SCHUINSMARCHEERDER - DER LIEBESTOLLE BAUER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER HINRICHSSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Blasius Beurskens - boer

Resi - zijn vrouw

John - hun zoon

Herman Gerarts - boer (kan ook een boerin van worden gemaakt)

Michelle - zijn dochter

Het stuk speelt zich af in deze tijd. Het derde bedrijf is een dag later.

DECOR:

Aan de linkerkant bevindt zich de deur naar de keuken. In het midden een tafel met 4 stoelen. Links van de tafel is op de achtergrond een ovenwand (of kachel) met een laag bankje ervoor.

Midden achter is een deur naar de ingang en rechts daarvan een raam. Aan de rechterkant is de deur naar de slaapkamer.

EERSTE BEDRIJF

(Resi en Blasius zitten samen aan tafel. Resi leest een brief van de deurwaarder)

BLASIUS: En? Wat schrijft die deurwaarder?

RESI: Stel toch niet van die stomme vragen. Je weet bliksemsgoed hoe wij ervoor staan.

BLASIUS: Ik wil niet weten hoe wij ervoor staan. Ik wil weten wat die schrijft.

RESI: Nou, dan moet je maar eens goed luisteren. *(leest voor)* Zeer geachte heer Beurskens....

BLASIUS: Je kunt zeggen wat je wil, maar beleefd is hij wel die deurwaarder.

RESI: Maar niet meer lang.....Uw betalingstermijn is al 8 dagen verstreken. Aangezien ik het door mij gevorderde bedrag tot op heden niet heb ontvangen, moet ik helaas tot beslaglegging overgaan. Ik kom a.s. maandag om.... en zo verder en zo verder.

BLASIUS: Wat bedoelt die met "tot beslaglegging overgaan"?

RESI: Dat die zegels gaat plakken op de spullen, die hij in beslag wil nemen.

BLASIUS: Dan moet hij ook maar direct een op jouw mond plakken.

RESI: Dan kan hij net zo goed een op dat mondwerk van jou plakken.

BLASIUS: Ik maak toch maar gekheid. Zo'n zegels plakt men alleen maar op spullen van waarde. Daar hoor jij toch niet bij.

RESI: Maar wij zitten daar wel mooi mee te kijken. Wat moeten we doen?

BLASIUS: Een goede indruk maken.

RESI: Ach, jij altijd met je stomme praatjes.

BLASIUS: Er schiet mij wel iets te binnen, want je weet: De stomste boeren hebben de dikste aardappelen.

RESI: Als het om aardappelen gaat, ben jij werkelijk de stomste boer.

BLASIUS: Anders niets bij de post?

RESI: Nog iets van de Boerenbond.

BLASIUS: Die kunnen ons niet helpen.

RESI: En nog een brief van boer Gerarts uit Putbroek. *(geeft brief aan Blasius)*

BLASIUS: Wat? Van Gerarts? Ja, wat moet die dan van mij? *(opent brief en leest voor)* Geachte heer Beurskens.....die brief is voor jou....

RESI: Hoezo?

BLASIUS: Omdat hij "Geachte heer" schrijft en jij hebt hier toch de

broek aan.

RESI: Nu hou je mond en lees!

BLASIUS: Deel ik je mede.....dat is ook wat fraais zeg....Die schrijft mede met 1 –e- en zonder –u- op het einde.....dat ik de koeien, die je wil verkopen, graag van je wil kopen om ze weer aan een andere koper te verkopen. Zaterdag kom ik toch naar jullie toe voor een herenboer van hier, die 28 koeien, 6 ossen en 24 varkens bezit en omdat ik een huwbare dochter heb, die ik wil koppelen, omdat ik voor haar een man zoek. Rijk hoeft hij niet te zijn, alleen inte... inte... liggend... liggend?.... Wat? Liggend? Wil die soms een zieke schoonzoon?

RESI: Geef hier! (*pakt brief*) Daar staat intelligent!

BLASIUS: Oh, schrijf je dat zo.

RESI: (*geeft brief terug*) Lees verder!

BLASIUS: Misschien ken jij zo iemand.....Jammer dat ik niet vrij ben.

RESI: Ook al was je vrij dan zou hij jou toch niet nemen, omdat hij “intelligent” schrijft en dat ontbreekt er bij jou aan. Dus een rijke boer met veel vee en een dochter, die wil trouwen.....dat was toch iets voor onze John!

BLASIUS: Of voor mij als ik mij laat scheiden.

RESI: Man, door jou spring ik dadelijk nog uit mijn vel!

BLASIUS: Dat zou een bak zijn als je vel overal rond vliegt en je koeienvlees zou rondhuppelen.

RESI: Die dochter van Gerarts moet met onze John trouwen en dan zijn wij weer boven water.

BLASIUS: En onze zoon staat het water tot aan de oren.

RESI: Als die jongen maar niet zo meisjesschuw was. Die wil van trouwen toch helemaal niks weten!

BLASIUS: Dat verbaast mij niks. Die heeft jarenlang gezien hoe het er in ons huwelijk aan toegaat. Die zal daar wel de neus van vol hebben.

RESI: (*dreigend*) Blasius, ik zeg je... (*gaat naar het raam en roept John*) En als die van Gerarts komt, ben je vriendelijk tegen hem en vlei je hem een beetje.

BLASIUS: Ik ben toch geen teckel!

RESI: Nee, maar een sukkel!

BLASIUS: Dat is nog niks, vergeleken met jou.

JOHN: (*op*) Wat is er nu zo belangrijk dat ik daarvoor mijn werk moet laten liggen?

BLASIUS: Familievergadering. De Führer spreekt.

RESI: (*scherp*) Hou de mond!

BLASIUS: Op de plaats rust!

RESI: Hou op en ga zitten!

BLASIUS: Voorwaarts mars! (*Blasius en John marcheren achter elkaar naar de tafel*)

RESI: Wat moet dat voorstellen?

BLASIUS: Herfstmanoeuvre.

RESI: (*nadat iedereen zit*) Zeg jongen, je bent nu op een leeftijd gekomen dat je eens aan trouwen moet gaan denken.

BLASIUS: Maar er alleen maar aan denken. Als je maar zo slim bent, jongen.

JOHN: Ja mam, je hebt gelijk.

RESI: Heb je misschien al iemand op het oog?

JOHN: Och, op het oog heb ik op het ogenblik niemand.

BLASIUS: Net als mij. Ik had ook altijd iemand op het oog, maar nu heb ik een, die raak ik aan de straatstenen niet meer kwijt.

RESI: Je zult ook wel gemerkt hebben, jongen, dat het bij ons bergaf gaat. Volgende week komt de deurwaarder en die gaat tot executie over.

JOHN: Ja maar mam, dan is het toch helemaal niet goed dat ik trouw. Kijk, we zijn nu met z'n drieën: Jij, pap en ik. Als ik trouw zijn wij met z'n vieren... dan komen de kinderen... een stuk of vier.

BLASIUS: Dan zijn we al met z'n achten!

JOHN: Die trouwen weer en dan zijn wij al met zestien!

BLASIUS: Die krijgen weer kinderen, maakt tweeëndertig!

JOHN: Pap, hou op! Dat wordt zo een compleet dorp.

RESI: Maar jongen, je moet niet trouwen om je te vermenigvuldigen zoals de konijnen. Je moet trouwen met iemand die goed in de slappe was zit.

JOHN: Oh, je bedoelt zo'n goudvisje?

BLASIUS: Kijk wel uit dat je geen karper aan de haak slaat.

RESI: Bedoel je met die karper soms mij?

BLASIUS: Maar Resi, je bent toch geen karper. Eerder een rolmops.

JOHN: Maar mam, zo iemand hebben wij toch niet in ons dorp.

BLASIUS: In ieder geval geen goudvisje. Ons dorp is eerder te vergelijken met een haringblik.

RESI: Blasius!!

JOHN: Vorig jaar heb ik iemand op de kermis leren kennen. Daar zou ik onmiddellijk mee trouwen.

BALSIUS: Jongen, ben voorzichtig. Je moeder heb ik ook op de kermis leren kennen of niet Resi?

RESI: Ja, dat was in de spiegel tent.

BLASIUS: Ik denk eerder in het spookhuis.

RESI: Let goed op, jongen, die van Gerarts uit Putbroek komt met zijn dochter bij ons op bezoek, een herenboer, snap je.....? Hij zoekt bij ons in de buurt iemand voor zijn dochter. Hij heeft een grote boerderij, veel geld en vee.....kort en bondig: een goede partij!

JOHN: Och mam, kom nou, als iemand, die langs de deuren gaat aan huis levert, kan dat toch niet veel soeps zijn.

RESI: Bekijk haar eens. Misschien gaan je de ogen wel open.

BLASIUS: Mij zijn ze al open gegaan.

JOHN: (*staat op*) Ik moet weer aan het werk. De koeien moeten vreten.

RESI: Dezelfde stijfkop als jij. Maar nu wordt er gewerkt. Jij gaat naar boven en poetst de bovenste kamers en als die van Gerarts komt, moet je hem inpalmen, snap je dat, zodat wij dat meisje zover krijgen voor onze John. Heb je dat nu begrepen? Wat moet je doen?

BLASIUS: De bovenste kamers inpalmen, die van Gerarts poetsen en dat meisje strijken.

RESI: Ik geef het op. (*af*)

BLASIUS: (*pakt emmer en schrobber*) Och Resi, wat heb je toch met mij gedaan? Er zijn zoveel vrouwen op de wereld. Lieve vrouwen, nette vrouwen, we hebben zelfs een overschot aan vrouwen en ik heb het uitschot gekregen. (*af*)

GERARTS: (*op*) Zo, kom binnen en stil zijn.

MICHELLE: Ik heb toch helemaal niks gezegd.

GERARTS: Maar je had wat kunnen zeggen.

MICHELLE: Mag ik nu iets zeggen?

GERARTS: Natuurlijk meisje, laat horen.

MICHELLE: Waarom wil je mij perse met die jongen van hier koppelen?

GERARTS: Omdat ik gehoord heb dat het een nette, vlijtige jongen moet zijn.

MICHELLE: Kan ik hem niet eerst eens bekijken? Weet je, een beetje op afstand en als hij mij bevalt, kan ik altijd nog ja zeggen.

GERARTS: Het is een kruis met jullie vrouwen. Telkens moeten jullie weer iets anders.

MICHELLE: Met die jongen, die ik vorig jaar op de kermis heb leren kennen, zou ik onmiddellijk trouwen.

GERARTS: Was die ook een beetje vermogend?

MICHELLE: Ik denk het niet.

GERARTS: Dan is die al geschrap. Nu let op Michelle: Ik heb gehoord dat hij de leeftijd heeft om te trouwen en de enige zoon is,

Dus je moet een beetje aardig tegen hem zijn en vertel hem wat je allemaal hebt en dat je een goede partij bent.

MICHELLE: Ik weet toch wat wij allemaal hebben.

GERARTS: Ben een beetje aardig tegen hem....breng zijn hoofd een beetje hol.

MICHELLE: Hoe? Zijn hoofd een beetje op hol brengen? Hoe bedoel je dat?

GERARTS: Als je hem ziet, knipper je een beetje met je ogen. Kijk zo. *(doet het voor)* Dan ga je heel dicht bij hem staan. *(doet het voor)* en dan geef je hem een zetje. Kijk zo. *(doet het weer voor door met zijn heup haar opzij te duwen)*

MICHELLE: Zeg pap, heb je mam ook zo leren kennen?

GERARTS: Wat dacht je!

MICHELLE: Pap, denk je ook niet dat het in deze tijd heel anders gaat?

GERARTS: Helemaal niet. Die oude gebruiken zijn nog altijd de beste.

MICHELLE: *(lacht)* Nou pap, als je meent. En hoe gaat het verder?

GERARTS: Dan moet je hem lief toelachen. Lach eens lief.

MICHELLE: *(trekt een gezicht)* Is dat lief?

GERARTS: Dat is geen gezicht. Men zou haast denken dat je een citroen hebt gegeten.

MICHELLE: En wat komt dan?

GERARTS: Nou, als hij je toelacht, heb je gewonnen.

MICHELLE: En als hij me niet toelacht?

GERARTS: Dan heb je niks meer te lachen. Dan heb je namelijk gefaald. Dus, tamelijk verlegen doen, de hele tijd met het puntje van je schort spelen en tamelijk preuts doen, je weet wel wat ik bedoel.

MICHELLE: Pap, ik geloof best dat je het goed bedoelt, maar op deze manier sla je in deze tijd geen jongen meer aan de haak.

GERARTS: *(heeft wat in de kamer rond gekeken)* Ik weet niet. Ik weet niet. Rijk ziet deze kamer niet uit.

MICHELLE: *(is naar het raam gelopen en kijkt naar buiten; ziet John)* Nee maar... dat is toch niet mogelijk! Die jongen van de kermis!

GERARTS: Wat is loos?

MICHELLE: Pap, ik ben toch je enige dochter?

GERARTS: Natuurlijk.

MICHELLE: En je wil toch dat je enig kind gelukkig wordt?

GERARTS: Natuurlijk.

MICHELLE: Buiten staat die jongen van de kermis en volgens mij is dat de zoon van de boerderij.

GERARTS: Die geen geld heeft? Zit dat dus zo!

MICHELLE: Pap, alsjeblieft, je moet een beetje komedie met mij spelen. Je hebt vanaf vandaag twee dochters.

GERARTS: Wat heb ik?

MICHELLE: Twee dochters.

GERARTS: Ja, maar waar haal ik zo snel een tweede dochter vandaan?

MICHELLE: Die tweede dochter ben ik!

GERARTS: Zeg eens, ben jij ziek geworden?

MICHELLE: Nee pap, ik ben nog nooit zo gezond geweest als nu.

GERARTS: Nu moet je mij toch eens vertellen waarom je opeens zo aan het bazelen bent. Ik heb twee dochters en die tweede dochter ben jij?

MICHELLE: Moet je eens goed luisteren, pap. Wij logeren toch in “De Postkoets”. Daar ga ik nu naar toe, kleeid me om en kom terug als je tweede dochter Rachelle... Die is een beetje dom, snap je?

GERARTS: Geen snars.

MICHELLE: Ik wil die meneer daar buiten nog een lesje leren. Jij blijft hier en doet de groeten namens ons en zegt dat je met wee dochters hier bent en een man voor die twee zoekt. Bij die gelegenheid kan ik eens kijken of die jongen echt van mij houdt, zoals hij op de kermis beweerd heeft. En als dat klopt, heb je de gelukkigste dochter van de hele wereld.

GERARTS: Nou, als jij dat vindt Michelle, maken we het plezier gewoon daarna en als het niks wordt, kunnen we altijd nog naar huis rijden. Maar ik moet zeggen dat ik mij niet op mijn gemak voel.

MICHELLE: Dat zal wel los lopen. je bent de beste vader die er maar bestaat.

GERARTS: En jij de brutaalste freule die er maar rond loopt.

MICHELLE: Nou, hoie dan en denk eraan: De ene keer heet ik Rachelle en de andere keer weer Michelle. *(af)*

GERARTS: Als dat maar goed afloopt.

BLASIUS: *(op)* Ja, wie hebben we dan daar? Herman van Gerarts! Heb je een goede reis gehad?

GERARTS: Bedankt voor de belangstelling. Alles is prima verlopen.

BLASIUS: Had je niet geschreven dat je dochter mee kwam?

GERARTS: Dochters, Blasius! Dochters!

BLASIUS: Ik hoor maar telkens dochters. Je hebt toch maar over één huwbare dochter geschreven!

GERARTS: Ja, weet je Blasius, ik heb nog een ongetrouwde dochter. Achteraf dacht ik neem haar ook mee. Kan ik die misschien ook direct onder de pannen brengen.

BLASIUS: Waar zijn je dochters eigenlijk?

GERARTS: Die zijn nog in “De Postkoets” en tutten zich nog een beetje op.

RESI: *(op)* Als ik mij niet vergis ben jij die van Gerarts uit Putbroek.

GERARTS: Dat zou ik denken en dan moet jij de vrouw van Blasius zijn.

BLASIUS: Erg genoeg.

GERARTS: Heb al veel over jou gehoord.

BLASIUS: Maar niks goeds.

RESI: Waar is je dochter eigenlijk?

BLASIUS: Dochters, Resi! Dochters!

RESI: Hoezo dochters?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto